

Generálmajor ve výslužbě Karel Alex Pospíchal

* 23. března 1913

Narodil se 23. března 1913 v Dačicích na Moravě. Po ukončení základní školy nastoupil do učení u firmy Baťa a vystudoval obchodní školu ve Znojmě. V roce 1935 nastoupil vojenskou základní službu u pěšího pluku v Uherském Hradišti. Po vykonání vojenské přísahy absolvoval školu pro odborný dorost letectva při Vojenském leteckém učilišti v Prostějově. Po jejím absolvování v roce 1937 byl přeložen k sedmé letce 2. leteckého pluku v Olomouci. Dnes je mu vlastně přes jednadevadesát let, přesto vzpomíná s velkým humorem na to, jak

poprvé letěl v letadle, s instruktorem poručíkem Korcem, který mu tehdy řekl: „Dávej bacha, hřbitov máme pod sebou,“ protože přímo na konci rozjezdové dráhy byl hřbitov. Stejná rozjezdová dráha se hřbitovem byla i na letišti v Prostějově.

Po obsazení Československa byl z letectva propuštěn, odjel do Zlína a nastoupil u proslulé obuvnické firmy Baťa. A protože měl jako účetní na starosti francouzskou Indočínu, působil na konci třicátých let na Dálném východě, hlavně v Singapuru a Saigonu. Rozhodl se, že ve stále kritičtější mezinárodní situaci bude nejrozumnější odjet do Kanady. Přicestoval však nakonec do Francie a týden před vypuknutím druhé světové války se ocitl v Marseille. Pak odjel do Paříže, kde stále pracoval pro firmu Baťa.

Jednou se v jeho kanceláři objevili piloti od Bati, Valášek a Kocveld. Společně pak odjeli vlakem do Adge, na rozdíl od našich vojáků, kteří museli projít strastiplnou cestou z Československa přes Polsko a Balkán do Francie. Jeho zápis do československé zahraniční armády učiněný v Agde ve Francii nese datum 15. května 1940. Byl zařazen u československé letecké skupiny na základně v Bordeaux.

K letcům do Anglie se dostal už o měsíc a několik dní později, 24. června stejného roku. Zařazen byl k britskému královskému letectvu (RAF - Royal Air Force), které stálo před nejtěžší zkouškou své historie: obranou britských ostrovů.

Od roku 1941 sloužil v hodnosti seržanta u 311. bombardovací perutě, jako druhý pilot v jedné z nejslavnějších jednotek ve které za druhé světové války českoslovenští piloti létali na letounech Wellington. V rámci Bomber Command podnikal noční bombardovací nálety na Německo a okupovaná území. V dubnu 1942 byla peruť přesunuta do podřízenosti Coastal Command, v jehož rámci prováděla protiponorkové hlídkové lety nad Biskajským zálivem v bitvě o Atlantik. Až do 25. 9. 1942, kdy dokončil svůj první operační turnus, vykonal celkem 30 bojových akcí. Byl povýšen do nejnižší důstojnické hodnosti Pilot Officer (poručík).

Uchovává v paměti vynikajícího pilota Aloise Šišku, který byl Němci sestřelen, i jakou měl obrovskou radost, když se dozvěděl, že tento pilot přežil. V létě 1943 byl Karel Pospíchal přemístěn k 41. letecké skupině. V době od 1. 11. 1943 do 22. 1. 1944 absolvoval výcvik

na letouny Liberator ve funkci kapitána letounu u 111. operačně výcvikové jednotky na Bahamských ostrovech. V roce 1944 byl opět přemístěn k 311. československé bombardovací peruti. V dalších protipornokových akcích nad Severním a Norským mořem vykonal dalších 20 bojových letů (celkem tedy 50 bojových letů).

Osudným se mu stal 29. říjen 1944, kdy byl zraněn ve Skotsku při letecké nehodě, kdy nedlouho po startu se jeho liberator zřítil k zemi. Zahynulo pět lidí a čtyři byli zraněni. Karel Pospíchal si na tuto událost i po letech velmi dobře vzpomíná:

„Najednou jsme dostali rozkaz, že v Norsku zůstala jedna německá ponorka ve fjordu a nemohla se dostat na širé moře kvůli odlivu. Byly vybrány tři nejstarší posádky esquadrony, já jsem byl mezi nimi, byl tam ještě Pavelka a vrchní střelec Košťál. Počasí bylo nepříznivé, pršelo a my jsme brali kurz na maják, který byl v moři. Počasí se zhoršilo a navigátor mi dal kurz příliš blízko skotského pobřeží. Dostal jsem se do vzduchoprázdného prostoru, propadli jsme dolů, než jsem to srovnal, tak jsem chytil levým křídlem o zem a letadlo se roztrhlo, začalo hořet. Díky Bohu, že jsem nebyl připoután - a nikdo do dneška mě nepřesvědčí, že musím být v autě připoután pásy - tak jsem z letounu vypadl na zem. Druhý pilot vypadl také ven, a kromě toho, že ztratil botu a měl jen povrchní zranění, se mu vcelku nic nestalo. Na rukou jsem měl rukavice, které mi začaly hořet a které jsem strhnul dolů. Vrchní střelec Košťál na mě křičel Karle!, tak jsem vyskočil a rozběhl se k eroplánu, nevěděl jsem co mi je. Po pár skocích jsem se přesunul na zem a pak jsem upadl. Pomohl jsem radiotelegrafistovi Šáchovi ven z letounu. Nejhorší na tom byl Košťál, který vyskočil z hořící věže a měl vážné popáleniny obou rukou. Přišli jsme do úžlabiny a v tom letoun vybuchnul a byl konec. Měl jsem vážné zranění tří krčních obratlů a obratlů na zádech. Od té doby jsem přestal létat...“

Když skončila válka a odjíždělo se do Prahy, byl Karel Pospíchal stále v nemocnici. Lékaři nedoporučili, aby byl z nemocnice propuštěn. Po válce nadále sloužil u čs. letectva, 1. května 1945 byl přemístěn k RAF Czech Depot a 20. prosince téhož roku byl z RAF Czech Section propuštěn a přemístěn k náhradnímu tělesu čs. letectva. Dne 23. května 1946 byl propuštěn mimo vojenskou činnou službu v hodnosti nadporučíka. Protože viděl, jak se politická situace v Československu vyvíjí, požádal o britské občanství. Státní občanství dostal v roce 1947. Nikdy nezapomene na slyšení před porotou, která o jeho žádosti rozhodovala.

„Přišel jsem před ně, bylo to poskládané ze všech oblastí anglické armády. První squadron leader (letecký velitel, major), který mne viděl, mne přivítal slovy: Jaká byla včera party? Já mu řekl výborná. No a bylo to, další dotazy nikdo neměl,“ vypráví s úsměvem pilot.

V Anglii aktivně pracoval ve Svazu letců svobodného Československa v Londýně jako jeho předseda i jednatel. V roce 1991, po pádu komunistického režimu, byl povýšen do hodnosti plukovníka, o tři roky později, 1. července 1994, byl jmenován generálmajorem ve výslužbě.

„To je naše pamětní medaile Svazu letců svobodného Československa v Anglii, která byla vydána v roce 1948, je číslovaná a bylo jich vydáno jen 200 kusů. Udělujeme ji těm nejvýznamnějším osobnostem ...“ Tato slova pronesl generálmajor Karel Alex Pospíchal, když předával 27. září 2004 pamětní medaili ministru obrany JUDr. Karlu Kühnlovi.

Do své vlasti tento veterán druhé světové války a pilot 311. perutě RAF přijel společně se svou paní Katarínou začátkem září letošního roku na léčebný pobyt v lázních Luhačovice. Po jeho návratu do Prahy jsme se krátce sešli.

Plk. v zál. Petr Majer